

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Ideological

مسائل ایدئولوژیک

فرستنده: الحاج داکتر امین الدین سعیدی

۰۳ جون ۲۰۱۴

نکاح رهنمود مشورتی برای عقد نکاح ۳

جهیز:

عادت چنان است که خود عروس یا خانواده اش ضروریات منزل اورا فراهم می کنند و این روش بدان جهت معمول گردیده است تا به مناسبت زفاف خود خرسند باشد و ثابت گردیده که پیامبر اسلام به فاطمه (رض) بستره ای جهیز داده است. اما باید دانست که مسؤول حقیقی تهیه تمام ضروریات منزل، شوهر می باشد. معمولاً چنین است که بعد از تعیین مقدار مهر، مهر به سه حصه و قسمت تقسیم گردیده و از جمله يك حصه آن جهت سهولت به حیث مهرمعجل (مهری که قبل از شب زفاف پرداخته می شود) و دو حصه دیگر آن به حیث مهر مؤجل مسمی گردد که در دین و به عهده ناکح بوده و باید بعداً پرداخته شود. اگر عدد تاق باشد به فال نیک حساب می شود. حکم شرعی نیست.

وظیفه وکیل مهر و نفس دختر:

وکیل مهر و نفس دختر (یا پدر وکیل به اصطلاح افغانها) بعد از شهادت شاهد دوم به نمایندگی قانونی و شرعی (وکیل مهر و نفس) دختر در مورد مهر آغاز به صحبت نموده، روی به طرف داماد (ویا وکیل وی نموده و می گوید : چه چیزی در مهر دختر می گذارید؟

در صورت بروز اختلاف و یا هم پیش آمد غیر مترقبه امام یا قاضی باید مداخله کند و به مهارت خاصی مشکل به وجود آمده را حل و فصل کند و بگوید حد اقل مهر شرعی ده درهم شرعی است و استدلال خویش را به این حدیث مستدل سازد : (از شعبی به نقل از امام علی (رض) روایت می نماید که رسول الله صلی فرموده است « لایکون مهر اقل من عشرة الدراهم » و یا هم به روایت جابر « لاصدقه دون عشرة الدراهم » که هدف از آن مهر شرعی ده درهم است (تفسیر قرطبی جلد ۵ صفحه ۱۲۹) ولی حالا شرایط فرق کرده است و مطابق به فرموده پیامبر اسلام : « خیر النساء احسنهن وجوهاً وأرخصهن مهوراً » (بهترین همسر، زنی است که از همه خوب روتر و کم مهریه تر باشد.) و انشاء الله به يك نتیجه خواهیم رسید.

در صورت بروز اختلاف امام مسأله را به شکلی از اشکال به حاضران مجلس هم محول و وساطت حاضران به خصوص اهل خیره و دانشمندان و ریش سفیدان حاضر در مجلس، را نیز جلب نماید.

با تأسف باید گفت که بعضی اوقات در تعیین مقدار مهر در افغانستان حوداثی پیش آمده است که محافل عقد نکاح به محافل دشمنی ها مبدل گردیده است، آنان مقام انسانی و روابط عالی انسانی و مفهوم تشکیل خانواده و مستقبل زندگی عروس و داماد را فراموش نموده و همه این روابط را در مقدار مهر و امور مادی جست و جو می نمایند.

تجارب نشان داده است، که اگر امام یا قاضی در بروز همچو حالات، توجه، ابتکار و هوشیاری لازم به عمل نیاورد، در زیادت از این حوادث امور عقد نکاح هم به خطر مواجه می گردد.

امام یا قاضی باید در تعیین مقدار مهر بسیار مهارت را به خرچ دهد و در ضمن در مورد مقام و منزلت زن که آن را نمی توان به مقدار پول مقایسه کرد صحبت و با صراحت تام حکم پروردگار و سنت پیامبر صلی الله علیه و سلم را در مورد بیان دارد.

باید با صراحت بگوید مقام زن و خوشی هردو جوان آنقدر با ارزش است که به هیچ صورت مادیات جای آن را گرفته نمی تواند. تعیین مهر به معنی مسأله خرید و فروش زن، نبوده، بلکه حکمت عظیمی در آن نهفته است. تعیین مقدار مهر یکی از سنت های پیامبر اسلام است که عمل برآن دارای فواید متعددی می باشد.

مسائل :

زن می تواند از شوهر تا هنگام پرداخت مهر خود را باز دارد، شوهر تا مهر معجل را نپردازد نمی تواند زن خویش را از سفر و از بیرون شدن از خانه باز دارد.

مهر بر دو قسم است :

۱- مهری که در حال (قبل شب زفاف) باید پرداخته شود، آن را مهر معجل می نامند.

۲- مهری که در آینده پرداخته می شود مهر مؤجل می باشد.

قاضی یا امام بعد از تعیین مهر توسط وکیل «مهر و نفس» دختر، روی به طرف بچه و یا هم وکیل پسر یا داماد نموده موافقه ایشان را نیز اخذ می دارد.

محارم در امر ازدواج

موضوع محارم در امر ازدواج نه تنها در دین مقدس اسلام مورد بحث و دقت قرار گرفته است، بلکه در سایر ادیان ابراهیمی نیز رعایت گردیده است و برای پیروان خویش هدایات لازم صادر نموده و ازدواج با محارم را مشروع نمی دانند و از آن ممانعت به عمل می آورند.

محارم در دین یهودیت:

در دین یهودیت اصلاً ازدواج با بیگانه ممنوع می باشد، بناءً کوشش اعظمی به خرچ می دهند تا این ازدواج ها در قدم نخست با خویشاوندان و در قدم بعدی با هم دینان خودشان یعنی با یهودیان صورت گیرد.

در شریعت حضرت موسی - علیه السلام - ازدواج را با محارم ممنوع اعلام داشته، در شریعت یهودیت آمده است :

(ازدواج با مادر و دختر و دیگر محارم حرام است و هر کس مرتکب چنین ازدواجی شود سزایش کشتن و قتل است.) (مبلغی آبادانی، عبدالله، تاریخ ادیان و مذاهب جهان، حرّ، ۱۳۷۶ش، ج ۲، ص ۶۲۱ و ۶۲۶).

همچنان در شریعت یهودی از محارم دیگری هم ذکری به عمل آمده است که از آنجمله می توان از: حرام بودن نکاح با خواهر، عمه، خاله، خواهرزاده و برادرزاده نام برد.

نقطه قابل دقت در دین یهودیت اینست که: رضاع (شیردادن) سبب حرمت ازدواج نمی شود. (شبلی، احمد، مقارنه الادیان (بخش یهود)، قاهره: مکتبه النهضة المصریه، (بی تا)، صفحه ۲۹۹).

این بدین معنی است که در دین یهودیت خلاف دین مقدس اسلام مرد می تواند با خواهر رضاعی خود ازدواج کند. از موارد دیگری که در شریعت موسی - علیه السلام - از محارم شمرده شده است می توان به زن پدر (مادر اندر)، خواهر اندر، و برادراندر (از طرف مادر یا پدر از شخص دیگری هستند) نواسه دختر، نواسه پسر، جمع بین دو خواهر اشاره کرد. (مجمع الكنائس الشرقي، قاموس كتاب المقدس، (بی جا) منشورات مکتبه المشعل، ۱۹۸۱م، ص ۶۱۷) و همچنین ربیبه یعنی دختر زنی که انسان با او ازدواج کرده است برای این شخص (پدراندر) حرام است.

چنانچه حضرت یحیی در راه مبارزه با چنین ازدواجی کشته شد. به این ترتیب که هیردوس پادشاه وقت قوم یهود بعد از مرگ برادرش با زن وی ازدواج کرد و بعد از مدتی به دختر این زن که هم برادرزاده اش بود و هم ربیبه اش، علاقه مند شد و مسأله را با حضرت یحیی در میان گذاشت ولی آن حضرت فرمود این عمل در شریعت آسمانی روا نیست و این دختر هرگز بر تو حلال نمی شود. (مجمع الكنائس الشرقيه، كتاب المقدس، (بی تا)، صفحه ۱۴۳ - ۱۴۴).

به خاطر این فتوا، پادشاه، یحیی را زندانی کرد و از دختر خواستگاری نمود و گفت در قبال ازدواجت هر چه خواهی خواهم داد. آن دختر هم چون یحیی را مانع ازدواجشان می دید، قتل حضرت را خواستار شد و شاه هم خواسته دختر را اجابت کرد و سر حضرت یحیی را از بدنش جدا کرد.

در مواردی از تورات نیز به ممنوعیت ازدواج با محارم اشاره شده است. (تورات، سفر لویان، باب ۱۸، آیات ۶-۲۳)

دین مسیحیت:

از کتب دینی مسیحیت نیز چنین معلوم می شود که در شریعت این دین هم ازدواج با محارم جایز نمی باشد، طوری که از زبان حضرت عیسی - علیه السلام - نقل می کنند که فرموده است: «من نیامده ام تا شریعت موسی را از بین ببرم بلکه آمده ام تا آن را تکمیل نمایم. بنابراین می توان گفت که در مجموع قوانین یهود در امر ازدواج، مورد پذیرش مسیحیان نیز هست هر چند که در مواردی اختلاف هم دارند. البته احتمال دارد امروز، در جوامع مسیحی و یهودی مواردی پیدا شود که خلاف دین حضرت موسی و عیسی - علیهما السلام - باشند.

عوامل این حالت در تخطی پیروان این دینها از اصل دین و به وجود آمدن تحریفات درین ادیان است و مسأله عدم پابندی پیروان این ادیان از دین شان است. در جامعه ای که به ازدواج همجنس بازان اجازه دهد و آن را زشت نشمارد مسلماً که ازدواج با محارم جای خود دارد. اما طبق قوانین برخی کشورهای مسیحی نشین ازدواج بین اعضای خانواده ممنوع است.

از قبیل مادر، مادرکلان، خواهر، دختر، نواسه و به طور کلی ازدواج در بین افراد خانواده (صعودی - پدر، پدرکلان، جد و نزولی - پسر، نواسه - کواسه) که با هم ارتباط نسبی مستقیم دارند، ممنوع است.

دین مقدس اسلام:

مسأله محارم در ازدواج در دین مقدس اسلام را قرآن عظیم الشان به شکل دقیق و علمی تعریف و فورمولبندی نموده که حکم این مسأله در سوره (نساء آیات ۲۲ تا ۲۴) به تفصیل بیان گردیده است.

قرآن عظیم الشان میفرماید:

« حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ وَبَنَاتُكُمْ وَأَخَوَاتُكُمْ وَعَمَّاتُكُمْ وَخَالَاتُكُمْ وَبَنَاتُ الْأَخِ وَبَنَاتُ الْأُخْتِ وَأُمَّهَاتُكُمُ اللَّاتِي أَرْضَعْنَكُمْ وَأَخَوَاتُكُم مِّنَ الرَّضَاعَةِ وَأُمَّهَاتُ نِسَائِكُمْ وَزَبَائِكُمُ اللَّاتِي فِي حُجُورِكُمْ مِّنْ نِّسَائِكُمُ اللَّاتِي دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَإِنْ لَمْ تَكُونُوا دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ وَخَالَاتُ أَبْنَائِكُمُ الَّذِينَ مِنْ أَصْلَابِكُمْ).

به یقین خداوند حکیم مصالحتی برای این کار در نظر داشته است. دلیل این حکم، آیه ۲۳ سوره نساء است. در این آیت خداوند متعال می‌فرماید:

«حرام گردانیده شده بر شما (ازدواج) با مادران، دختران، خواهران، عمه‌ها، خاله‌ها، دختران برادران، دختران خواهران، زنانی که شما را شیر داده‌اند، خواهران شیری و مادران زنان تان و دختران زنان تان که در کنار شما هستند، هر گاه با آن زنان همبستر شده‌اید بر شما حرام شده‌اند. ولی اگر همبستر نشده‌اید، گناهی مرتکب نشده‌اید. و نیز همسران پسرانتان که از صلب شمایند (نه پسرخوانده‌ها). و جمع کردن میان دو خواهر مگر آنچه گذشته است. خداوند آمرزنده و مهربان است.

بر اساس این آیت متبرکه خداوند متعال بر مردان، ازدواج با مادر، خواهر، عمه، خاله، دختر خواهر، دختر برادر و... را حرام نموده است. «.

خواننده محترم!

در مورد این که چه حکمتی وجود دارد که در ادیان آسمانی به صورت کل و در دین مقدس اسلام به صورت اخص این حرمت‌ها وجود دارند، برای ما معلوم نیست. ولی مفسران در تفسیر این آیه مبارکه برخی از حکمت‌های تحریم این ازدواج‌ها در نقاط ذیل برجسته ساخته‌اند:

۱- واقعیت امر اینست که انسان‌ها به طور طبیعی از ازدواج با محارم نوعی از تنفر دارند، به همین دلیل همه اقوام و ملل (جز افراد کمی) ازدواج با محارم را ممنوع می‌دانند.

۲- علمای طب بر این عقیده که در میان محارم معمولاً جاذبه و کشش جنسی ضعیف می‌باشد، طوری که اکثریت محارم با هم کلان می‌شوند و برای یک دیگر فرد عادی و معمولی هستند، در حالی که یکی از شرایط استحکام پیوند زناشویی، جاذبه جنسی است؛ بنابراین، اگر ازدواج در میان محارم صورت گیرد در برخی از حالات این ازدواج‌ها سست و ناپایدار می‌باشد.

۳- علماء بدین عقیده‌اند که ازدواج با غیر محارم، عامل گسترش ارتباط اجتماعی است. به عبارت دیگر، روابط اجتماعی با ازدواج برون خانوادگی تقویت شده و انسان‌ها در محدوده چهاردیواری خانه‌های خود باقی نخواهند ماند.

۴- از لحاظ طبی نیز ازدواج با این اقرباء سبب تولد اطفال مختلف و دارای مشکلات خونی و جسمی می‌باشند.

خواننده محترم!

در روشنی آیات متبرکه که به وضاحت تام در می‌یابیم که حکم محارم در ازدواج به دودسته تقسیم می‌گردد:

۱- تحریم ابدی، که درین حرمت حرمت به اساس روابط خونی حرام می‌باشد. مادر، مادرکلان والی اعلی و دختر و پسر و به همین ترتیب به نسل به طرف پائین، که در این موارد ازدواج مرد با زن برای همیشه ممنوع است.

۲- تحریم موقت، که در آن تا زمانی که زن و یا مرد در وضعیت خاصی قرار دارد، ازدواج بین شان ممنوع است ولی به محض این که این وضعیت تغییر کرد، تحریم از بین می‌رود و ازدواج بین شان حلال می‌شود که درین حالت حرام بودن ازدواج به خواهر زن تا دوام وقایع بودن حالت نکاح.

چنانچه قبلاً اشاره کردیم اسباب تحریم ابدی در دین مقدس عبارتند از:

(نسب، خویشاوندی ناشی از ازدواج (مصاهره)، شیر خواری).

الف:

زنانی که به سبب نسب حرام شده اند عبارتند از :

مادر ، مادر کلان ، وبالاتر از آن خواهر ، خواهر اندر وبالاتر از آن عمه ، عمه کلان وبالاتر از آن خاله وبالاتر از آن دختر وپائینتر از آن، دختر برادر و پائینتر از آن دختر خواهر وپائینتر از آن .

ب :

زنانی که به سبب مصاهره حرام شده اند عبارتند از :

- ۱- مادر همسر ، ودر تحریم او آمیزش با دخترش شرط نیست بلکه به محض عقد دخترش حرام می شود.
- ۲- دختر زنی که با او آمیزش کرده است پس اگر مردی مادر را عقد کرد بدون این که با او آمیزش کند، دخترش برای او حلال است به دلیل فرموده خداوند متعال: «فان لم تکنوا دخلتم بهن فلا جناح علیکم» (ولی اگر با مادرانش همبستر نشده باشید گناهی) در ازدواج با چنین دخترانی (بر شما نیست).
- ۳- همسر پسر که به محض عقد حرام می شود.
- ۴- همسر پدر ؛ بر پسر حرام است که با همسر پدرش ازدواج کند واین تحریم به محض این که پدرش او را عقد کرد حاصل می شود.

ج - تحریم به سبب شیر خوارگی:

خداوند متعال می فرماید « وَأُمَّهَاتُكُمُ اللَّاتِي أَرْضَعْنَكُمْ وَأَخَوَاتُكُم مِّنَ الرَّضَاعَةِ » (ومادرانی که به شما شیر داده اند وخواهران رضاعی تان)

همچنان پیامبر صلی الله علیه وسلم فرموده است : « الرضاعة تحرم ما تحرم الولادة » (شیر خوارگی حرام می کند آنچه را نسب حرام میکند) (صحیح امام بخاری : ۵۰۹۹ / ۱۳۹ /)

(امام مسلم ۱۴۴۴۴ / ۱۰۶۸ / ۲) ، (سنن الترمذی : ۱۱۵۷ / ۳۰۷ / ۲)

(تمام کسانی که از طریق نسب نکاح شان حرام است از طریق رضاع نیز حرام است) . (از جانب شیرده همه خویش شوند از جانب شیر خواره زوجان و فروع .)
شیر خور نمی تواند با افراد زیر ازدواج کند:

۱- زن شیر دهنده ، (مادر رضاعی)

۲- مادر زن شیر دهنده

۳- مادر شوهر شیر دهنده

۴- خواهر زن شیر دهنده

۵- خواهر شوهر شیر دهنده

۶- دختران پسر و دختر شیر دهنده

۷- خواهر شیری:

مقدار شیری که با خوردن آن تحریم ثابت می شود: موضوع قابل بحث بین علماء می باشد از جمله در حدیثی از بی بی عایشه (رضی) روایت گردیده است که پیامبر صلی الله علیه وسلم فرموده است : «لا تحرم المصّة والمصتان» (با يك يا دوبار مکیدن تحریم ثابت نمی شود) (صحیح امام مسلم ۱۴۵۰ / ۱۰۷۳ / ۲)

(سنن الترمذی ۱۱۶۰ / ۳۰۸ / ۹۲) از ام فضل روایت است که پیامبر صلی الله علیه وسلم فرموده است: « لا تحرم الرضعة أو الرضعتان ، أو المصصة أو المصتان » (بایک یا دو بار شیر خوردن و یا یک یا دو بار مکیدن تحریم ثابت نمی شود. (صحیح امام مسلم ۱۴۵۱ / ۲۰ / ۱۰۷۴ / ۲).

مسائل :

پسری به نام محمود که دارای ۳ برادر است از پستان مادر نوریه که دارای ۲ خواهر است شیر خورده، نوریه و خواهرش برای محمود حلال نیستند. اما نوریه و خواهرانش می توانند به قید نکاح برادران محمود در آیند . وقتی شیر خواری در نکاح مدار اعتبار است که سن کودک شیر خوار از دوسال و ششماه زیاد نشده باشد ، خواه شیر را مستقیماً از پستان بجوشد یا از طریق چوشک و یا امثال آن .

قرآن عظیم الشان می فرماید: «والوالدات یرضعن أولادهن حولین کاملین لمن أراد أن یتم الرضاعة» (بقره ۲۳۳) (مادران) اعم از مطلقه و غیر مطلقه (دوسال تمام فرزندان خود را شیر می دهند هرگاه یکی از والدین یا هردوی ایشان خواستار تکمیل دوران شیر خواری شوند .

از ام سلمه روایت است که پیامبر صلی الله علیه وسلم فرموده است: « لا یحرم من الرضاع إلا ما فتق الآ معاء فی الثدي وكان قبل الفطام »

(سنن الترمذی : ۱۱۶۲ / ۳۱ / ۲) (شیر خواری موجب تحریم ازدواج نمی شود مگر زمانی که شیر به روده کودک برسد (به طوری که روده کودک تنها از آن تغذیه کند) و قبل از دو سالگی باشد .
زنانی که بطور موقت حرام شده اند :

۱- جمع بین دو خواهر (دو خواهر را در یک زمان به ازدواج خود در آوردن) ، خداوند متعال می فرماید: « وأن تجمعوا بین الآختین إلا ما قد سلف » (نساء : ۲۳) . و اینکه دو خواهر را با هم جمع آورید ، مگر آنچه گذشته است .

۲- جمع بین زن و عمه و خاله او :

به دلیل حدیث ابو هریره از پیامبر صلی الله علیه وسلم فرمود: « لا یجمع بین المرأة وعمتها ولا بین المرأة وخالتها » (صحیح امام بخاری : ۵۱۰۹ / ۱۶۰ / ۹) ، (صحیح امام مسلم : ۱۴۰۸ / ۱۰۲۸ / ۲) .

۳- زنی که همسر مرد دیگری است و در عده او به سر می برد : به دلیل فرموده خداوند متعال: «والمحصنات من النساء إلا ما ملکتم ایمانکم» (زنانی شوهردار (بر شما حرام شده اند) مگر زنانی که (آنان را در جنگ دینی مسلمانان با کافران) اسیر کرده باشید ، که بعد پاک شدن رحم ایشان ، برای اسیر کنندگان حلال می گردند اگر چه در ازدواج کسان دیگری باشند .

۴- زنی که سه بار طلاق داده شده ، ازدواج او با شوهر اولش جایز نیست ، مگر این که مرد دیگری به طور صحیح او را به ازدواج خود در آورد سپس او را طلاق دهد ، به دلیل فرموده خداوند متعال: « فإن طلقها فلا تحل له من بعد حتی تنکح زوجاً غیره ، فإن طلقها فلا جناح علیهما أن یتراجعا إن ظنا أن یقیما حدود الله » پس اگر (بعد از طلاق و رجوع بار دیگر هم) او را طلاق داد از آن به بعد زن برای او حلال نخواهد بود ، مگر این که با شوهری دیگر ازدواج کند و با او آمیزش جنسی نماید و ازدواج واقعی و جدی صورت گیرد نه موقتی و فریبکارانه (در اینصورت اگر شوهر دوم (او را طلاق داد ، گناهی بر آن دو (زن و شوهر) نخواهد بود که (به کانون زندگی زناشویی) بر گردند (وزن با شوهر اول ازدواج نماید) در صورتی که امیدوار باشند که می توانند حدود الهی را محترم بشمارند و پا بر جا دارند .

نظریات فقهای اسلامی در مورد مدت و دفعات شیر خوردن :

در مورد این که در چند دفعه شیر دادن برای اطفال حکم محرمات ایجاد می گردد ، فقهای اسلامی در مورد نظریات مختلفی ارایه داشته اند که موجزاً ذیلاً بدان اشاره می نمایم :

- علمای احناف و علمای مالکیها و روایتی از امام احمد و جمهور علماء و بر این باورند که با یک مرتبه شیر خوردن محرمیت ایجاد می شود، زیرا می گویند که خداوند به طور عموم آن را در قرآن ذکر کرده بدون ذکر تعداد شیر خوردن، خداوند میفرماید: «وَأُمَّهَاتُكُمُ اللَّائِي أَرْضَعْنَكُمْ وَأَخَوَاتُكُم مِّن الرِّضَاعَةِ» (النساء : ۲۳) و پیامبر صلی الله علیه و سلم فرموده است: «إنما الرضاعة من المجاعة» یعنی: «همانا رضاعت (که محرم ساز باشد) آنست که گرسنگی (نوزاد) را بر طرف کند». (صحیح البخاری - الفتح- ۹-۱۴۶-۱ و مسلم (۲-۱۰۷۸)

در ضمن امام نووی در المجموع از ابن منذر حکایت می کند که «علی ابن ابی طالب و ابن مسعود و ابن عمر و ابن عباس و عطاء و طاوس و سعید ابن مسیب و حسن بصری و مکحول و زهری و قتاده و حکم و حماد و اوزاعی و ثوری نیز بر این رأی هستند».

- بعضی دیگر از علماء بر این باورند که حداقل بایستی ۳ دفعه نوزاد شیر خورده باشد تا این که محرمیت ایجاد شود، زیرا پیامبر صلی الله علیه و سلم فرموده است که: «لا تحرم المصاة ولا المصتان» صحیح مسلم (۱۴۵۰). یعنی "یکی یا دو مکیدن محرمیت ایجاد نمی کند" و این علماء گفتند مفهوم این حدیث اینست که بیشتر از دوبار به بالا محرمیت ایجاد می کند و این اشخاص عبارتند از: أحمد بن حنبل در روایتی، و قول أهل ظاهر (بجز ابن حزم) و قول سلیمان بن یسار و سعید بن جبیر و إسحاق بن راهویه و ابی ثور و ابن المنذر (المغنی (۸-۱۴۰) المحلي ابن حزم (۱۰-۱۳).

- نظر برخی دیگر از علماء بر اینست که حد اقل شیرخوارگی ۵ مرتبه می باشد زیرا از عایشه رضی الله عنها روایت شده است که: «كان فيما أنزل من القرآن عشر رضعات معلومات يحرمن ثم نسخن بخمس معلومات فتوفي رسول الله وهن فيما يتلى من القرآن» یعنی: " از جمله آیات نازل شده در قرآن، آیت (عشر رضعات معلومات يحرمن) بود. «یعنی : ده بار شیر دادن معلوم (نکاح را) حرام می کند». سپس لفظ و حکم این آیت با آیت (بخمس معلومات) نسخ شد. «یعنی ک با پنج بار شیردادن معلوم». (تلاوت پنج بار شیردادن نسخ شد و حکم آن باقی ماند) سپس پیامبر صلی الله علیه و سلم فوت کرد ولی (به خاطر تأخیر نسخ آن) آیت نسخ شده از جمله آیاتی بود که (هنوز) جزو قرآن به حساب می آمد (۱۱) روایت مسلم در الرضاع (۱۰۷۵) و أبو داوود (۲-۳۲۳) والنسائی (۶-۱۰۰) و ابن ماجه (۱-۲۶۵). و این مذهب امام شافعی و ابن حزم و ابن تیمیه و شوکانی و ابن قیم جوزیه و ابن باز و ابن عثیمین می باشد و فتوای هیأت دائمی علمای سعودی بر این مذهب بر قرار است.

شیخ ابن عثیمین رحمه الله می گوید:

«یک بار شیر خوردن در محرمیت مؤثر نیست، بلکه لازمست تا پنج بار شیر خورده شود و همچنین این (شیر خوردن) باید قبل از سن از شیر گرفتن نوزاد باشد، یعنی قبل از اتمام دو سالگی باشد، و یک نوزاد اگر یک بار یا دو بار یا سه بار یا چهار بار شیر زنی را بنوشد فرزند رضاعی آن زن نخواهد شد و بلکه لازمست تا پنج بار شیر بنوشد، اما اگر شک و تردید وجود داشت که آیا چهار بار شیر خورده یا پنج بار؛ در اینحالت اصل بر اینست که چهار بار شیر خورده، زیرا ما هرگاه در عددی در شک افتادیم همیشه کمترین را انتخاب می کنیم، و بر این مبنا اگر زنی بگوید: من این نوزاد را شیر دادم ولی نمی دانم چندبار بوده! آیا یک بار بوده یا دوبار یا سه بار یا چهار بار و یا پنج بار؟ ما می گوییم: این نوزاد فرزند رضاعی تو نیست، زیرا لازمست تا حتماً پنج بار شیر بخورد بدون آن که شک و تردیدی در آن وجود داشته باشد». الفتاوی الجامعة للمرأة المسلمة (۲/۷۶۸) .

بر این اساس، خوردن یکبار شیر موجب رضاعت نیست، و لذا ازدواج دختر و پسری که فقط یک بار شیر زنی را خورده باشند با فرزندان آن زن جایز است.

در ضمن سن آنها در هنگام شیر خوارگی نباید از دو سال بیشتر باشد، یعنی اگر نوزادی سن بیشتری از دو سال داشته باشد و پنج بار و یا حتی بیشتر از آن از پستان زنی شیر بنوشد، به عنوان فرزند رضاعی محسوب نخواهد شد و ازدواج آن نوزاد با فرزندان اصلی آن زن جایز است.

و نظر ما اینست که اگر رعایت احتیاط شود و به قول امام ابو حنفیه و جمهور علماء عمل شود، موجب خواهد شد تا خویشان را از شک و تردید و شبهه دور کنید، اما اگر به رأی امام شافعی و دیگر علمای هم نظر وی اعتماد کنید، ما آن را جایز می دانیم زیرا دلایل شافعی محکمتر از بقیه است.

وظایف وکیل داماد:

نماینده و یا وکیل داماد اکثراً پدر، برادر، کاکا و یا هم شخص ریش سفید خانواده داماد می باشد. نماینده داماد و یا هم خود داماد می گوید: من مبلغ کذا (.....) یا مال کذا (.....) را ذکر حدود و اریعه خانه، زمین و یا هم اگر مهر اموال غیر منقول باشد در مهر بی بی (.....) قبول نمودم.

بعد از موافقه و قبولی داماد و یا وکیل او در اندازه مهر، امام روی خویش را به طرف وکیل مهر و نفس دختر نموده و مراسم ایجاب و قبول به ترتیب ذیل آغاز می گردد.
ادامه دارد